

[Jes Lunde]

fra finansministeren på Venstres ordførerindlæg, for det, Venstre nu lagde op til, var jo, at nu skulle vi til at skære ned på dagpengeniveauet ved at ændre på satsreguleringsprocenten.

Satsreguleringsprocenten er den procent, som dagpengene årligt bliver reguleret med. Og ideen er jo, at dagpengene skal følges med lønningerne på arbejdsmarkedet. Det lavede vi et forlig om i foråret 1990, som SF var med til. Da fik vi en aftale om, at alle indkomster, både pensioner, dagpenge osv., skulle reguleres, så de fulgte lønudviklingen på arbejdsmarkedet. Det er det, Venstre nu vil opgive, kan jeg forstå. Venstre ser en lejlighed til at gå ind og skære ned på dagpengeniveauet, selv om dagpengene overhovedet ikke er forhøjet, og selv om de fleste folk taber meget. Det typiske er jo, at man mister en tredjedel af sin indtægt, når man bliver arbejdsløs. Men Venstre vil altså gå ind nu og bryde aftalen og sætte satsreguleringsprocenten ned. Derfor synes jeg, det er interessant for SF at vide, om den finansminister, som vi indgik forliget med, sådan at vi fik sikret, at dagpengene udviklede sig i takt med lønningerne på arbejdsmarkedet, vedstår det forlig.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg må tilstå, at jeg synes, hr. Jes Lunde strammer mit indlæg en anelse. Det gør jeg, fordi jeg pegede på en række af de ting, som jeg mener vi skal diskutere, når vi taler om en samlet arbejdsmarkedsreform. Dermed har man forhåbentlig ikke brudt et forlig. Så var det sket en fire, fem, seks andre steder i mit indlæg og også i andre indlæg i dag. Det, vi diskuterer, er vel meningsforskelle og en opstilling af de problemer, der kan være.

Når jeg pegede på dette problem, er det, fordi jeg ønsker det diskuteret, for jeg synes, det indebærer et problem, nemlig det problem, at der igen bliver mindre afstand mellem det at have et almindeligt, lønnet job og det at få dagpenge. Hr. Jes Lunde har jo ret, men rent teknisk skal det tilføjes, at de 2 pct. ikke er efterregulering. Derfor synes jeg, man bør se på det, og det var i det lys, jeg nævnte det i mit indlæg.

Jeg vil gerne sige til fru Lilli Gyldenkilde, at jeg ikke talte direkte om den offentlige sektor, men jeg tror nok, jeg forstod, hvad fru Lilli

Gyldenkilde mener. Jeg kan sige, at vi ikke ønsker den offentlige sektor større, men vi ønsker, at opgaverne skal løses, og nogle skal løses i den offentlige og nogle i den private sektor. Jo flere vi kan få løst i den private sektor, jo bedre, og dér kan jeg ganske henholde mig til det, arbejdsministeren svarede på regeringens og dermed også regeringspartierne vegne, nemlig at vi gerne ser, at man får flest mulige opgaver flyttet over i den private sektor, som det også er sket i forbindelse med finansloven.

Til fru Jytte Andersens bemærkninger om løntilskudsordningerne vil jeg sige, at jeg talte om det generelle med tilskud her og tilskud dér. Det mener vi ikke er hensigtsmæssigt på arbejdsmarkedet, og derfor spørger vi: Er det ikke det samme, vi taler om, når vi siger, at der skal betales en lavere løn for det arbejde, der udføres, herunder indslusningsløn? Jo, det er, fru Jytte Andersen, men det, man fra Socialdemokratiets side vil, er, at man vil have det offentlige til at lægge nogle kroner oveni. Man erkender, at der er job, der ikke kan udføres til den pris, der ellers er på arbejdet, og det er i det lys, jeg gerne vil have, mit indlæg skal forstås.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil gerne sige til hr. Jes Lunde, at jeg ligesom hr. Helge Sander fuldt og helt vedstår forliget, men det, jeg hørte hr. Helge Sander sige, var, at der i et forlig, som er indgået i foråret 1990, er nogle ting, som hr. Helge Sander og hans parti ønsker ændret og rejser til debat. Jamen det er da sådan, tingene foregår, og det ved hr. Jes Lunde også udmærket. Ellers skal jeg minde ham om det i det svar, jeg skriver på i forbindelse med et endnu nyere forlig, nemlig fra maj 1992, hvor hr. Jes Lunde – jeg tror, det var den 1. december 1992 – skrev et brev til mig om, at han allerede nu gerne ville have ændret det forlig, selv om det i øvrigt er et forlig med meget kortere løbetid. Det udløber med udgangen af 1993.

Så altså, hr. Jes Lunde, tag det nu helt roligt! Det er selvfølgelig tilladt for Venstre, for De Konservative, for SF, for alle, der indgår et forlig, at rejse temaer til debat omkring det forlig. Respekten for forliget ligger i, at man først ændrer det, når man er enige om at ændre det.